

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/79/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201430
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6723201430.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt v C., D. XXX, zastúpeného JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská č. 28, proti žalovanému: UNIQA pojišťovna, a.s., IČO: 53812948, so sídlom v Českej republike, Praha, Evropská č. 136/810, konajúcemu v Slovenskej republike prostredníctvom organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 53812948, so sídlom v Bratislave, Krasovského č. 3986/15, zastúpenému právnym zástupcom CLS Čavojský & Partners, s.r.o., IČO: 36854972, so sídlom v Bratislave, Zochova č. 6 - 8, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Peter Čavojský, PhD., advokát a konateľ, o zaplatenie 18.694,40 € s príslušenstvom z titulu náhrady škody z ublíženia na zdraví, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 19C/23/2023-183 zo dňa 29.04.2025 (ECLI:SK:OSZV:2025:6723201430.6), ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (druhý výrok) **m e n í** tak, že žalovanému náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (prvý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že:

(1) žalobca vzal podanú žalobu späť a žalovaný vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby, preto súd prvej inštancie konanie zastavil s poukazom na § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“);

(2) o trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. s odôvodnením, že „v sporových konaniach sa nárok na náhradu trov konania posudzuje podľa zásady úspechu vo veci (§ 255 C.s.p.), podľa ktorej súd strane, ktorá mala vo veci úspech, prizná náhradu trov proti v spore neúspešnej strane; zásada úspechu je doplnená zásadou procesného zavinenia (§ 256 C.s.p.), podľa ktorej je trovy konania povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli, a teda ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane; nárok na náhradu trov konania je pritom nárokom vyplývajúcim nie z hmotného práva ale z práva procesného a otázka, či sa jednalo o dôvodne podanú žalobu súd pri rozhodovaní o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby posudzuje výlučne z procesného hľadiska, súd v takom prípade neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie; skutočnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie zodpovednosti za zastavenie konania sú tie skutočnosti, ktoré vznikli po začatí konania; súdna prax vo vzťahu k späťvzatiu žaloby a jeho procesnému následku prejavujúcemu sa v zastavení konania

zaujíma konštančné stanovisko, podľa ktorého je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách; rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia (procesnej zodpovednosti) za zastavenie konania je tak skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany; v posudzovanom prípade, nakoľko žalobca výslovne neuviedol dôvod späťvzatia žaloby a zavinenie žalovanej strany nevyplývalo ani z obsahu súdneho spisu, mal súd za to, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, ktorý na základe vlastného rozhodnutia využil právo disponovať podanou žalobou, ktoré mu patrí; žalovaný vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 09.04.2025 výslovne uviedol, že si voči žalobcovi právo na náhradu trov konania uplatňuje; vzhľadom na uvedené súd rozhodol o trovách konania v súlade s citovaným zákonným ustanovením (§ 256 ods. 1 C.s.p.) tak, že vyslovil, že žalobca, ako strana, ktorá mala v konaní procesný neúspech, je povinný nahradiť žalovanému, ako strane, ktorá mala v konaní procesný úspech, trovy konania v rozsahu 100 % (II. výrok uznesenia); o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, vydaným súdnym úradníkom“.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 27.05.2025 (č.l. 189-191 spisu); uznesenie napadol v rozsahu výroku o trovách konania (druhý výrok) a domáhal sa aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p.; v odvolaní najskôr zopakoval celkový priebeh konania (bod IV odvolania) a následne v podstate argumentoval, že:

(1) podanou žalobou si uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví, ktorú utrpel pri dopravnej nehode dňa 01.08.2021, ohľadne ktorej bolo na Okresnom súde Zvolen vedené trestné konanie sp. zn. 3T/97/2022 na základe obžaloby podanej na vodičku motorového vozidla zn. E. F., ktorá na základe znaleckého posudku č. 03/2022 z prípravného konania spôsobila dopravnú nehodu tým, že pri odbočovaní vľavo na vedľajšiu cestu nedala prednosť protiidúcemu motorovému vozidlu zn. G. XXX, ktoré po hlavnej ceste viedol žalobca; pri podaní žaloby vychádzal žalobca z uvedeného znaleckého posudku a pri podaní žaloby považoval svoj nárok za dôvodný, preto si ako bdely strážca práv uplatnil svoje nároky, aby nedošlo k ich premlčaniu;

(2) následne boli v trestnom konaní podané ďalšie dva znalecké posudky a to znalecký posudok č. 14/2023 znalca H. H. I. a znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, ktorých závery podstatným spôsobom revidovali záver prvého znaleckého posudku o výlučnom zavinení dopravnej nehody zo strany vodičky; na základe týchto znaleckých posudkov vzal žalobu späť;

(3) skúmanie okolností dopravnej nehody zo dňa 01.08.2021 bolo mimoriadne náročné, či potvrdzuje vypracovanie troch znaleckých posudkov, ktorých predmetom bolo skúmanie priebehu a príčin dopravnej nehody; žalobca nebol sám schopný tieto skutočnosti posúdiť, preto zohľadnil výsledky prvého znaleckého posudku a následne aj ďalšieho znaleckého dokazovania späťvzatím žaloby; túto skutočnosť považoval žalobca za dôvod osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania;

(4) súčasne je potrebné zohľadniť aj pomery žalobcu, ktorý je invalidným dôchodcom s mierou invalidity viac ako 70 % a je tak prakticky neschopný vykonávať zárobkovú činnosť, čo podstatným spôsobom obmedzuje žalobcu v možnosti vlastným konaním zabezpečiť svoje živobytie a je odkázaný na dávky zo sociálneho systému štátu; na druhej strane je žalovaný etablovanou spoločnosťou dlhoročne pôsobiaceou na poistnom trhu a prostriedky na vedenie súdneho konania čerpá z prostriedkov vybraného poistenia;

(5) k podaniu žaloby viedli žalobcu legitímne dôvody a v danom čase aktuálna dôkazná situácia a súčasne priznaná náhrada trov konania spôsobí podstatný zásah do pomerov žalobcu, pričom nepriznanie náhrady trov konania nespôsobí žiadne relevantné následky.

(6) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.06.2025 (č.l. 199-202 spisu) k odvolaniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) podstatným pre rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania protistrane v súlade s ustanovením § 256 C.s.p. je len a iba procesné zavinenie zastavenia konania; súd prvej inštancie postupoval správne, ak skúmal, ktorá strana sporu procesne zaviniť zastavenie konania; súd prvej inštancie správne ustálil, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca; žalovaný sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje a považuje ho za správny; vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, ak konštatoval, že žalobca procesne zaviniť zastavenie konania;

(2) pre súd prvej inštancie bol rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia; žalobca v späťvzatí žaloby síce navrhol, aby súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej

strane sporu, tento procesný návrh však žiadnym spôsobom neodôvodnil; pokiaľ má žalobca za to, že v jeho prípade sú splnené dôvody hodné osobitného zreteľa, a teda súd prvej inštancie sa mal odkloniť od všeobecne zaužívanej praxe vychádzajúcej pri rozhodovaní o trovách konania zo zásady procesného zavinenia zastavenia konania, mal tie uviesť (a preukázať) pred tým, ako súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania a o trovách konania; skúmať existenciu (prípadných) dôvodov hodných osobitného zreteľa u žalobcu v odvolacom konaní je nenáležité;

(3) žalovaný sa v konaní účinne bránil, žalobcom uplatnené nároky rozporoval, poukazoval na nedostatky žaloby, ako aj procesného útoku žalobcu, na chýbajúce dôkazy a skutkové tvrdenia; ak žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu a navrhol, aby súd prvej inštancie konanie vo veci samej zastavil, pričom tak učinil bez toho, aby ním uplatnené nároky boli žalovaným uhradené, potom platí, že procesne zavinil zastavenie konania, a preto musí znášať dôsledky s tým spojené (aj povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej protistrane), a to bez ohľadu na svoj status poškodeného;

(4) žalovaný mal záujem náležite chrániť svoje práva, a teda mal právo byť zastúpený právnym zástupcom, ktorým je v tomto prípade advokátska kancelária, preto trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s právnym zastúpením nemožno považovať za neúčelne vynaložené;

(5) ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a súčasne odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu; nakoľko aplikácia tohto ustanovenia má negatívny dopad na tú stranu sporu, ktorá bola v konaní úspešná, musí jeho aplikácia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu, musí mať výnimočný charakter a musí byť náležite odôvodnená (R 34/1982, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/2/2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009); súčasne je potrebné aplikovať aj všeobecné výkladové pravidlo, že každá výnimka má byť vykladaná (aplikovaná) reštriktívne;

(6) napriek tomu, že zákon pojmy "dôvody hodné osobitného zreteľa" a "výnimočné okolnosti" nešpecifikuje, neznamená to, že je tým umožnená svojvôľa pri rozhodovaní súdu prvej inštancie o tejto otázke; z právneho hľadiska dané ustanovenie predstavuje moderačné právo súdu, ktoré mu umožňuje odchýliť sa od zásady zodpovednosti za výsledok sporu; zákon vyžaduje pre realizáciu tohto moderačného práva súdu, aby v konkrétnom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa (ide najmä o prípad, kedy strana sporu nemôže uhradiť trovy súdneho konania z dôvodov, ktoré sama zavinila alebo ich môže uhradiť len pomerne s veľkými ťažkosťami); podľa tohto ustanovenia je súd prvej inštancie pri rozhodovaní o povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane sporu stranou neúspešnou povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť; túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009);

(7) výnimočné pravidlá pre rozhodovanie o trovách konania inkorporované do ustanovenia § 257 C.s.p. nemožno paušálne vzťahovať a aplikovať na určité typy konaní (napr. spotrebiteľské spory, spory o náhradu škody na zdraví vedené voči škodcom / ich povinným zmluvným poisťovateľom), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu; predmetom posudzovania musia byť celkové majetkové pomery danej strany sporu, predmetom posudzovania nie je len jej príjem, resp. jeho absencia; ustanovenie § 257 C.s.p. neslúži na zmierňovanie majetkových rozdielov, a teda ho nemožno vykladať tak, že kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania neprizná súd náhradu trov úspešnej strane sporu;

(8) pod pojmom dôvody hodné osobitného zreteľa možno mať na mysli osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery strán sporu, pričom do úvahy treba brať aj tie skutočnosti, ktoré žalobcu viedli k podaniu žaloby a prihliadnuť na postoj strán sporu v rámci konania k žalobou uplatnenému nároku;

(9) žalobca až v odvolaní argumentuje svojou invaliditou, statusom poškodeného a statusom (resp. bonitou) žalovaného; iné vecné argumenty k tejto otázke (ani v odvolaní) nepredkladá; žalovaný má za to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady na to, aby súd prvej inštancie žalovanému nepriznal náhradu trov konania; v prejednávanej veci nebola preukázaná existencia akejkoľvek výnimočnej okolnosti, ako ani existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali vybočenie zo všeobecného pravidla o povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane sporu neúspešnou stranou; žalobca v konaní včas netvrdil a nepreukázal, že by mu jeho osobná, sociálna a materiálna situácia neumožňovala nahradiť protistrane trovy konania (v tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie, nie však vinou súdu prvej inštancie, ani vinou žalovaného); na uvedenom nič nemení ani fakt, že žalobca bol účastníkom dopravnej nehody, pretože táto skutočnosť sama o sebe nemá dopad na jeho majetkové pomery (resp. nebolo tvrdené a preukázané, že by dopad mala), a teda na jeho schopnosť uhradiť žalovanému ako úspešnej strane sporu trovy konania; žalovaný má za to, že samotný zdravotný stav žalobcu nemá vplyv na jeho schopnosť uhradiť trovy konania protistrane;

zdravotný stav žalobcu by bol vo vzťahu k povinnosti nahradiť trovy konania relevantným len vtedy, ak by mal preukázateľný dosah na majetkovú sféru žalobcu, v dôsledku čoho by robil žalobcu objektívne nespôsobilým, resp. neschopným trovy konania žalovanému uhradiť;

(10) skutočnosť, že sa v danej veci jednalo o spor medzi poškodeným pri dopravnej nehode na jednej strane a povinným zmluvným poisťovateľom (údajného) škodcu na strane druhej nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa; opačný výklad by bol paušalizovaním ustanovenia § 257 C.s.p. na všetky takéto spory (a porušením zásady individualizácie a výnimočnosti), čo je v nadväznosti na výklad zaujatý najvyššími súdnymi autoritami neprípustné;

(11) žalobca v rámci svojej odvolacej argumentácie poukazuje aj na status žalovaného ako bonitnú obchodnú spoločnosť podnikajúcu v oblasti neživotného poistenia; náhrada trov konania sa úspešnej strane konania nepriznáva za účelom zmierňovania akýchkoľvek ujím, priznáva sa jej ako kompenzácia nákladov, ktoré úspešná strana sporu vynaložila v súvislosti so svojim procesným útokom (procesnou obranou) v konaní; ekonomická sila protistrany, ktorej má byť náhrada trov konania priznaná, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by tejto strane nebolo možné náhradu trov konania priznať; z koncepcie ustanovenia § 257 C.s.p. ani nevyplýva, že by sa pri rozhodovaní o trovách konania mali skúmať akékoľvek ekonomické, či majetkové pomery na strane toho, komu má byť náhrada trov konania priznaná; vyššie uvedené tvrdenia žalovaného vyplývajú aj z ustálenej rozhodovacej praxe súdov; status žalovaného, resp. jeho bonita, je pre rozhodnutie veci bezpredmetná, nakoľko v zmysle zákona sa nejedná o kritérium relevantné na skúmanie pri rozhodovaní o trovách konania;

(12) je zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na aplikovanie ustanovenia § 257 C.s.p., preto žalobcom podané odvolanie je nedôvodné; na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

2.3 Žalobca v odvolacej replike zo dňa 17.10.2025 (č.l. 215 spisu) k vyjadreniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) s vyjadrením nesúhlasí a trvá na podanom odvolaní a jeho dôvodoch;

(2) aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. vždy závisí na posúdení individuálnych konkrétnych okolností daného prípadu, na ktoré vo svojom odvolaní poukázal;

(3) preukázal dosah poškodenia zdravia na jeho majetkovú sféru, pretože je invalidný s mierou viac ako 70 % v dôsledku poškodenia zdravia pri dopravnej nehode, pričom už priznanie invalidity v najvyššej miere jednoznačne preukazuje stratu schopnosti žalobcu vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť.

2.4 Odvolaciu repliku žalobcu doručil súd prvej inštancie právnomu zástupcovi žalovaného dňa 31.10.2025 (č.l. 222 spisu) na vedomie. Žalovaný sa k odvolacej replike žalobcu nevyjadril.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolateľom podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

3.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

3.3 Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

4.1 Odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené podmienky podľa § 388 C.s.p. na zmenu napadnutého uznesenia o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok), pretože dospel k záveru o splnení výnimočných podmienok na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. v prejednávanej spore.

4.2 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie správne rozhodoval o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 C.s.p.). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadňuje súd výlučne úspech strán sporu vzhľadom na predmet konania (§ 255 ods. 1 a 2 C.s.p.), resp. procesné zavinenie strany na zastavení konania (§ 256 ods. 1 a 2 C.s.p.). Nakoľko žalobca späťvzatím žaloby procesne zaviniel zastavenie konania vznikol žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania napadnutým uznesením neuvažoval o aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, keď aplikáciu uvedeného ustanovenia navrhol žalobca výslovne až v podanom odvolaní. Pri rozhodovaní o podanom odvolaní vychádzal odvolací súd z názoru, že každé rozhodnutie súdu, ktorým sporovej strane neprizná náhradu trov konania, musí byť zo svojej podstaty výnimočným rozhodnutím prijatým na základe riadneho zváženia všetkých relevantných okolností konkrétneho prípadu a na základe prísne reštriktívneho výkladu § 257 C.s.p., ktoré predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.), resp. zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.), ktorý prichádza do úvahy len v prípade, že v posudzovanom prípade sa vyskytnú dôvody osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania úspešnej sporovej strane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani v podobe príkladov, preto výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi.

4.3 Z hľadiska prejednávaneho sporu žalobca uplatnil nárok na náhradu škody na základe dôkaznej situácie v trestnom konaní (znalecký posudok ohľadne priebehu dopravnej nehody, pri ktorej utrpel žalobca poškodenie zdravia), po zmene ktorej vzal bezprostredne svoju žalobu späť. Ani podľa odvolacieho súdu nemožno žalobcovi vyčítať, že nemohol predpokladať, že ďalšie znalecké posudky prinesú zmenu v dôkaznej situácii, pretože nedisponuje príslušnými odbornými znalosťami. Uvedené predstavuje procesnú situáciu, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania. Za ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa považuje odvolací súd invaliditu žalobcu (70 %), ktorá je dôsledkom poškodenia jeho zdravia pri predmetnej dopravnej nehode. S dôrazom na výnimočnosť aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania dospel preto odvolací súd k záveru, že obsah spisu dáva dostatočný podklad na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. v prejednávanom spore, ktorý bol daný existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa s poukazom na charakter procesnej situácie popísanej vyššie a s poukazom na invaliditu žalobcu. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že nepriznanie náhrady trov konania nezasiahne neprimerane do majetkových pomerov žalovaného. Tieto skutočnosti preto aj podľa odvolacieho súdu predstavujú výnimočnú okolnosť, ktorá odôvodňuje nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. Preto odvolací súd podanému odvolaniu vyhovel a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že v zmysle § 257 C.s.p. žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žaloba bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalobca v podanom odvolaní nežiadal náhradu trov odvolacieho konania (navrhol nepriznanie náhrady trov konania stranám), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému nepriznal (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 alebo sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v zbierke ako R 72/2018).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.